

ANEXA 1

ANEXA 2

Legenda Ghiocelului

A fost odată o rază de soare și aceasta era chiar fata cea mai mică și răsfățată a astrului luminos. Și tocmai pentru că era cea mai mică și mai răsfățată, tatăl ei o lăsa săzburde pe unde îi dorea inima. Și iată că, într-o bună zi, raza de soare a hotărât să se plimbe într-o grădină. Acolo era Grădina Paradisului, iar flori care mai de care mai colorate și mai parfumate se unduiau sub adierea blândă a vânticelului cald de primăvară!

- Ce-ar fi să aleg eu o floare frumoasă pe care să mi-o prind în păr? a gândit raza de soare. Și, repezită cum era, s-a năpustit asupra grădinii, a cules o floare și s-a înălțat din nou în văzduh. Toate florile din grădină au privit mirate către cer și au început să murmure:

- Ați văzut-o? Ce frumoasă era? Ce rochie frumoasă? Oare ce floare o fi ales prințesa?
- Cu siguranță a cules un trandafir, a spus un trandafir mare, catifelat și roșu, pe care boabele de rouă străluceau ca diamantele în soare.
- Ba eu cred că a fost una dintre noi, a murmurat o lea galbenă, iar suratele ei dădeau din capete încântate.
- Nici vorbă de așa ceva! Le-a retezat-o un crin mândru. A fost unul dintre frații mei. Nu vedeți ce frumoși și parfumați suntem?

Până și o violetă mică, dar într-adevăr splendidă, a susținut că raza de soare culesese o violetă, și nu altceva. Numai într-un colț cineva plângea. Era un ghiocel mic și firav, a cărui codiță fusese ruptă de trena rochiei de aur a prințesei. Cum raza de soare nu era departe, l-a auzit și i-a părut tare rău. Și a rostogolit pe obrazii ei de aur o lacrimă ca o perlă, care a căzut pe codița cea ruptă a ghiocelului, vindecând-o pe dată. Dar nu a fost numai atât. Prințesa-Rază de soare a venit lângă ghiocel și i-a spus:

ANEXA 2

-Floriceică firavă. Imi pare tare rău că te-am făcut să suferi! Ce dorință vrei să-ți îndeplinesc pentru a-mi repara greșeala?

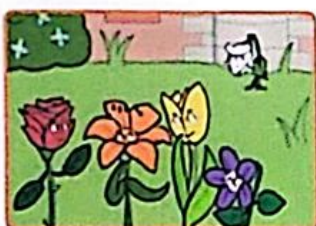
- Nu vreau nimic. a răspuns ghiocelul, lăsându-și frumosul căpșor în jos.

- Nu vrei frumusețea trandafirului, parfumul crinului, strălucirea lalelei?" a insistat raza de soare.

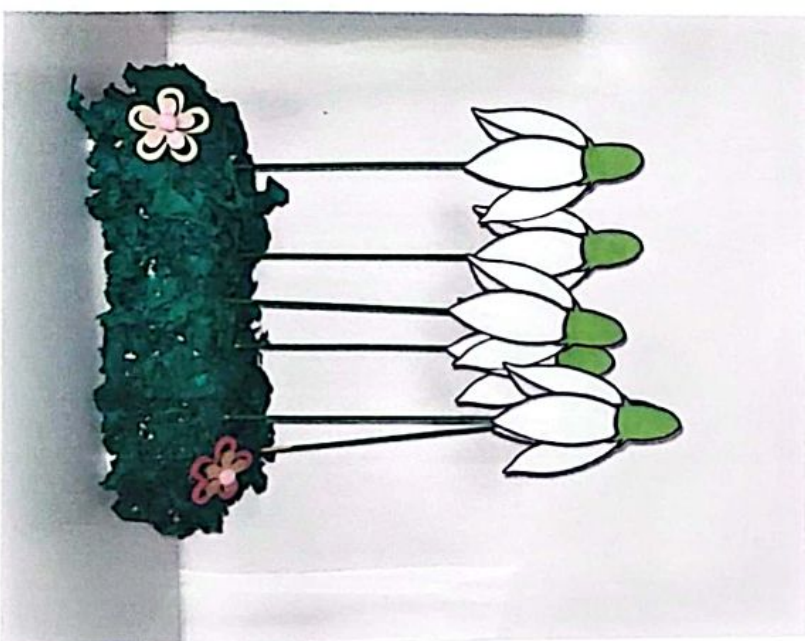
- Bine! a încuviințat ghiocelul. Dacă vrei într-adevăr să-mi faci un dar, dă-mi voie să răsar primul dintre toate florile, de sub zăpada rece, iar parfumul meu abia simțit să-i facă pe oameni să se bucure și să știe că a venit primăvara!

Raza de soare l-a sărutat pe ghiocel și vraja a fost făcută. Apoi a dispărut în înaltul cerului, de unde venise. De atunci, ghiocelul este vestitorul primăverii. Este prima floare care ne zâmbește dintre peticele de zăpadă în fiecare primăvară, și toată lumea știe că iarna este pe sfârșite.

ANEXA 3

ANEXA 4

ANEXA 5

ANEXA 6

